

ประวัติชีวิตและประสบการณ์การกระทำผิดซ้ำ
ของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่ง
Life History and Recidivism Experiences
of Youth at the Juvenile Training and Rehabilitation Center for Girls

ณัฐวรรณ เกตสมภาร¹ วรณวดี พูลพอกสิน²
Natawan Ketsomparn, Wanwadee Poonpokin

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติชีวิตและประสบการณ์ชีวิตของเยาวชนหญิงในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่งที่กระทำผิดซ้ำหลังการปล่อยตัว ใช้การวิจัยคุณภาพ รูปแบบการศึกษาประวัติชีวิต ผู้ให้ข้อมูลคือเยาวชนหญิง 1 คน มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือก เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ใช้การวิเคราะห์แบบความสัมพันธ์เชิงกระแสความ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงกระบวนการ

ผลการศึกษาพบว่า (1) ประวัติชีวิตของเยาวชนหญิงที่กระทำผิดซ้ำมีครอบครัวที่แตกแยก เกิดมามียายเป็นผู้เลี้ยงดู เมื่อก้าวเข้าสู่วัยที่พอจะเรียนรู้ เธอเลือกที่จะประกอบอาชีพต๋อยมวยและรับจ้างทั่วไปมากกว่าเรียนหนังสือ แต่ ค่าจ้างที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการยังชีพ จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เด็กผู้หญิงคนหนึ่งก้าวเข้าสู่วงการยาเสพติด (2) ประสบการณ์ชีวิตพบว่าเส้นทางการค้าและเสพยาเสพติดมาจากความกดดันจากครอบครัว มองว่าเธอเป็นภาระ รวมทั้งรายได้ที่หาได้ไม่พอกับรายจ่ายและเพื่อระบายความเครียด ทำให้เธอถูกตำรวจจับและถูกส่งตัวเข้าศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ หลังจากได้รับการปล่อยตัวคืนสู่อิสระ เธอกลับออกมาสู่ครอบครัวและชุมชน พบว่าไม่มีใครยอมรับเธอและมองเธอในแง่ลบ ที่สุดเธอจึงหนีกลับไปกระทำผิดซ้ำ และเข้าสู่กระบวนการของศูนย์ฝึกฯ แห่งเดิมอีกครั้ง ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้อาจเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพิจารณาของครอบครัว ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดตามประเมินผล และให้การช่วยเหลือเด็กที่ได้รับการปล่อยตัว เพื่อป้องกันหรือลดการกระทำผิดซ้ำ

คำสำคัญ (Keywords) : ประวัติชีวิต; ประสบการณ์ชีวิต; การกระทำผิดซ้ำของเยาวชนหญิง

Abstract

This research article aimed to study the life history and life experiences of a female youth at a juvenile training and rehabilitation center who reoffended after being released. A qualitative research approach was used, specifically a life history study. The data was collected from one female youth who met the inclusion criteria. Information was gathered through semi-

Received: 2025-07-07 Revised: 2025-08-11 Accepted: 2025-08-13

¹ ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สังกัดคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ Department of Social Work, Faculty of Social Administration, Thammasat University, Thailand. E-mail: natawanpu@gmail.com

² อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ Associate Professor, Faculty of Social Administration, Thammasat University, Thailand. E-mail: wanwadee@tu.ac.th

structured interviews, validated for quality. The data was analyzed using thematic analysis and paradigm analysis.

The study found the following. 1. The life history of the reoffending female youth revealed that she came from a broken family and was raised by her grandmother. As she entered an age where she could learn and make decisions, she chose to work as a Muay Thai boxer and a general laborer instead of pursuing education. However, the income she earned was insufficient to support herself, which marked the beginning of her involvement in drug-related activities. 2. Her life experiences showed that her involvement in drug dealing, and use stemmed from family pressure, as she was viewed as a burden. Additionally, her income was not enough to cover living expenses, and she used drugs to relieve stress. She was eventually arrested and sent to the juvenile training and rehabilitation center. After being released and returning to her family and community, she was not accepted and was viewed negatively. Ultimately, she reoffended and was sent back to the same rehabilitation center.

Keywords: life history; life experiences; recidivism of female juvenile offenders

บทนำ (Introduction)

โลกทุกวันนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลเต็มตัว ไม่ว่าจะทั้งการเมือง เศรษฐกิจ วิธีการใช้ชีวิตของผู้ต่อคนปรับเปลี่ยนไปตามบริบทสังคมใหม่ ส่งผลกระทบต่อหลาย ๆ ที่ต้องปรับเปลี่ยนไป เป็นการปฏิวัติระเบียบโลกใหม่ (The Great Reset) สร้างแรงสั่นสะเทือนต่อสถาบันทางสังคม โดยทั่ว (ทวิสุข ธรรมศักดิ์, 2565: 25-26) โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับบริบทความทันสมัยมากยิ่งขึ้น สถานการณ์ดังกล่าว ทำให้สถาบันครอบครัวถูกลดบทบาทหน้าที่ภายในครอบครัวไปนั้นคือการมุ่งเน้นไปที่การทำมาหาเงินเลี้ยงชีพ รายได้ไม่พอใช้ จึงต้องหางานทำจนทำให้ขาดความสมดุลของชีวิตไปหน้าที่ในการขัดเกลาหรืออบรมสั่งสอนให้กับเด็กและเยาวชนน้อยลงหรือขาดหายไปเพราะพัฒนาการวิถีชีวิตครอบครัวต้องหมุนเปลี่ยนไปตามกาลเวลาเสมอ (อุสา สุทธิสาคร, 2552: 19-31)

เด็กเยาวชนในยุคดิจิทัล เป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่ออยากรู้อยากลองเป็นช่วงวัยเปลี่ยนผ่านสู่วัยผู้ใหญ่ จึงมีอารมณ์ที่อ่อนไหวง่าย ถูกชักจูงหรือตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ หากไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวก็จะมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเบี่ยงเบนได้ง่ายหากเดินไปสู่การเรียนรู้ทางสังคมในทางที่ไม่พึงประสงค์ด้วยการเลียนแบบที่ไม่เหมาะสมจึงทำให้เข้าสู่การกระทำผิดได้ง่าย (ชฎาภรณ์ กำแพงแก้ว และกัญญ์ฐิตา ศรีภา, 2565: 139-154) เมื่อเด็กและเยาวชนเลือกเส้นทางเดินชีวิตที่ผิดพลาดไป ครอบครัว และสังคมกลับมีมุมมองในทางที่ลบ คือตำหนิ ความไม่ไว้วางใจ หรือมองเด็กและเยาวชนเป็นคนไม่ดีรวมถึงการไม่ให้โอกาสแก้ตัว สังคมจึงเป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่ผลักดันให้เด็กและเยาวชนเดินทางสู่การกระทำผิดซ้ำ ทุกวันนี้พบว่ามียุวกาจำนวนไม่น้อยที่ได้รับการบำบัด รักษา แก้อาการ ฟันฟู ญ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่ง เมื่อศาลมีการตัดสินให้ปล่อยกลับคืนสู่ครอบครัว แล้ว กลับพบว่าเด็กและเยาวชนจำนวนหนึ่งย้อนกลับมากระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ 2 ถึง ครั้งที่ 3 ในช่วงระยะเวลา 3 ปี

หลังจากการได้รับการปล่อยตัวกลับคืนสู่ครอบครัวและสังคม ผู้ศึกษาได้ตั้งข้อสังเกตและมีข้อคำถามเสมอมาว่า อะไรเป็นสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนกลับไปกระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดังนั้นปัญหาการ

กลับมากระทำผิดซ้ำของเยาวชนหญิงที่มีความล้มเหลวนั้นไม่ได้เกิดตัวเด็กและเยาวชนหญิงเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีเงื่อนไขสถานการณ์ที่รวมไปถึงสภาพแวดล้อมของครอบครัวและสังคม (มณีรัตน์ ชื่นเจริญ, 2555) อันยังเกิดจากการขาดทักษะชีวิต ด้านการมองเห็นคุณค่าในตัวเองและมองตนเองในด้านลบ ด้านความรู้ผิดชอบต่อสังคม ด้านการปฏิเสธและต่อรอง ด้านการจัดการกับอารมณ์ และด้านการตัดสินใจ (วนัญญา แก้วปาน และคณะ, 2561: 71-80) ล้วนแล้วเป็นสิ่งที่จำเป็นในการให้เด็กและเยาวชนจะมีความสามารถเผชิญปัญหาในชีวิตของตัวเด็กได้

ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นหากจะโทษใครคนใดคนหนึ่งหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งคงจะมีได้ แต่ควรจะร่วมกันหาหนทางแก้ไขร่วมกัน เพราะมนุษย์เป็นผลผลิตจากสังคมนั้นๆ มนุษย์คนหนึ่งจะเป็นอย่างไรนั้นส่วนหนึ่งก็เกิดจากสังคมช่วยกันหล่อหลอมให้มนุษย์ในสังคมนั้นขึ้นมา (อัญพัชญ์ ศักดิ์เมธรัตน์, 2557) จากการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่า สังคมและครอบครัวก็ยังคงมีที่จะโทษไปที่เด็กและเยาวชนอย่างเดียว หากเด็กและเยาวชนอธิบายเหตุผลของการกระทำก็มักจะถูกมองว่าเป็นการเถียงผู้ใหญ่ เด็กและเยาวชนจึงไม่มีปากเสียงเรียกร้องสิทธิให้ตนเอง จึงเป็นการสื่อสารที่ตีความหมายผิดและทำให้เกิดช่องว่างทางความรู้สึกและความคิดของเยาวชน ด้วยเหตุนี้การใช้วิธีการศึกษาแนวประวัติชีวิตผ่านเรื่องเล่าในการค้นหาคำตอบของสาเหตุการกระทำผิดซ้ำที่มีจำนวนต่อเนื่องทุกปี และเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้เข้าถึง และเข้าใจปัญหา หรือผลกระทบ ประสพการณ์ที่เยาวชนหญิงได้เผชิญ ตั้งแต่การขัดเกลาทางสังคมของครอบครัวจนกระทั่งก้าวเข้าสู่การกระทำผิดครั้งแรกและหวนกลับมากระทำผิดซ้ำโดยกระบวนการวิจัยแนวประวัติชีวิตผ่านการเล่าเรื่องราวประวัติชีวิตและประสพการณ์ชีวิตของตนเอง อันเป็นวิธีการศึกษาแบบทางตรงที่จะช่วยให้เข้าใจปัญหาอย่างลึกซึ้ง แกะไขปัญหาและทำให้ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยอยู่ในเรื่องราวเหล่านั้นได้และกลับไปทบทวนชีวิตที่ผ่านมา และการเล่าเรื่องราวของตนเองที่ผ่านมาได้เปิดโอกาสให้พวกเขาหรือเธอได้พูดและตีความเรื่องราวชีวิตของตนเองอย่างไม่มีผิดหรือมีถูก โดยที่ไม่มีใครตำหนิ และยังเป็นการสร้างเรื่องราวขึ้นใหม่

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อศึกษาประวัติชีวิตและประสพการณ์ชีวิตของเยาวชนหญิงในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่งที่กระทำผิดซ้ำหลังการปล่อยตัว

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเชิงประวัติชีวิต เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ นำมาวิเคราะห์การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงกระแสความ (Syntagmatic Analysis) และการวิเคราะห์เชิงกระบวนทัศน์ (Paradigmatic Analysis) มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย ในวิจัยเรื่อง ศึกษาประวัติชีวิตของเยาวชนหญิงที่กระทำผิดซ้ำในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่ง มีขอบเขตในการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้ศึกษาใช้วิธีการศึกษา โดยการใช้วิจัยประวัติชีวิต (Life History Research) มาเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อทำความเข้าใจประวัติชีวิตและประสพการณ์การกลับมากระทำผิดซ้ำของเยาวชนหญิง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเด็กและเยาวชน แนวคิดเกี่ยวกับประวัติชีวิต

1.2 ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกบุคคลที่ให้ข้อมูลหลัก คือ เยาวชนหญิงที่กระทำผิดซ้ำ เป็นผู้มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักและเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์ชีวิตเหตุปัจจัยของการกระทำผิดซ้ำ จำนวน 1 คน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำงานภายใต้กระบวนการยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่ให้การควบคุม แก้ไข บำบัด พื้นฟูเด็กและเยาวชนหญิงที่กระทำผิดและกระทำผิด

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ช่วงเวลาในการศึกษารวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยอยู่ระหว่าง เดือนมิถุนายน 2565-มิถุนายน 2567

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ประเด็นการสัมภาษณ์เชิงลึก, เครื่องบันทึกเสียงใช้บันทึกข้อมูลในการสัมภาษณ์, สมุดบันทึกภาคสนาม และผู้วิจัยในฐานะเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้ศึกษาได้ผ่านประสบการณ์ในการฝึกงานในระดับปริญญาตรีที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน รวมไปถึงการฝึกงานในระดับปริญญาโทที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดโดยตรง ผู้ศึกษาจึงถือว่าเป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของเครื่องมือ ในฐานะนักวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยลงภาคสนามในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่ง ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 2 ครั้ง ใช้เวลา 25-30 นาที โดยประมาณ โดยลักษณะคำถามมีความยืดหยุ่นไปตามสถานการณ์ และในขณะสัมภาษณ์มีการจดบันทึกข้อมูลและการขออนุญาตบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ ดังนี้

3.1.1 ผู้ศึกษาประสานกับนักสังคมสงเคราะห์เพื่อนัดเวลาเข้าสัมภาษณ์ ก่อนเข้าสัมภาษณ์มีขั้นตอนในการตรวจโควิดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดเชื้อโควิด จากนั้นแสดงหลักฐานการตรวจโควิดกับทางนักสังคมสงเคราะห์ โดยผลตรวจเป็น Negative คือ ไม่พบเชื้อโควิด จึงสามารถเข้าเก็บข้อมูลได้

3.1.2 ผู้ศึกษาได้นำเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงลายมือชื่ออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลให้นักสังคมสงเคราะห์อ่านและลงลายมือชื่อให้ความยินยอมเข้าเก็บข้อมูล

3.1.3 ผู้ศึกษานั่งรอในห้องที่จัดเตรียมไว้สำหรับการสัมภาษณ์ ณ ห้องให้คำปรึกษาศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงเยาวชนหญิงแห่งหนึ่ง จากนั้นนักสังคมสงเคราะห์ดำเนินการไปรับ ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจากภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนออกมาที่ห้องให้คำปรึกษา ซึ่งเป็นห้องที่ทางศูนย์ฝึกฯ จัดไว้สำหรับการสัมภาษณ์ และเริ่มการเก็บข้อมูลโดยมีการขออนุญาตบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์

4. วิธีตรวจสอบคุณภาพข้อมูล เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ ผู้ศึกษาใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า โดยการเปรียบเทียบจากการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธี และเปรียบเทียบจากการใช้ทฤษฎีแนวคิดหลาย ๆ ชุด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 เปรียบเทียบจากการใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีทั้งภาคทฤษฎีและภาคสนาม

4.2 เปรียบเทียบจากการใช้ทฤษฎีแนวคิดหลาย ๆ ชุด (Theory Triangulation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้ศึกษาสามารถใช้แนวคิดทฤษฎีที่ต่างไปจากเดิมตีความข้อมูลแตกต่างกันได้มากน้อยเพียงใด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการทำให้การศึกษาค้นคว้านี้ เข้าใจปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากชีวิตจริงของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและสามารถนำมาเป็นข้อสรุปเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับประวัติชีวิตของเยาวชนหญิงที่กระทำผิดซ้ำ ซึ่งสามารถนำมาถ่ายทอดผ่านมิติต่างๆ โดยงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงกระแสความ (Syntagmatic Analysis) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงกระบวนทัศน์ (Paradigmatic Analysis)

6. จริยธรรมการวิจัย

ผู้วิจัยตระหนักถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ที่มีส่วนร่วมในการวิจัย คือ ผู้ให้ข้อมูล ต้องได้รับการบอกกล่าว และยินยอมด้วยความสมัครใจที่จะให้ข้อมูลในเรื่องเกี่ยวกับการวิจัย และจะรักษาความลับ ความเป็นส่วนตัว โดยการปิดบังอัตลักษณ์ตัวตนของผู้ให้ข้อมูลเป็นอย่างดี และก่อนการสัมภาษณ์ ระหว่างการสัมภาษณ์ และหลังการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะตระหนักถึงความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล โดยไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนทางร่างกายและจิตใจของผู้ให้ข้อมูล และในท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยตระหนักถึงประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยควรส่งผลดีต่อตัวผู้ให้ข้อมูล และสังคม ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้ผ่านจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ รหัสโครงการที่ 015/2567 หนังสือรับรองเลขที่ 073/2566

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง ประวัติชีวิตและประสบการณ์ชีวิตการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่ง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงหนึ่ง โดยมีผลการศึกษาค้นคว้าเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 บทนำ ที่มาของนามสมมติทอฝัน ส่วนที่ 2 ประวัติชีวิต และ ส่วนที่ 3 ประสบการณ์การก้าวเข้าสู่การกระทำผิด โดยแต่ละส่วน มีสาระสำคัญดังนี้

ส่วนที่ 1 ที่มาของนามสมมติ “ทอฝัน”

ผู้ศึกษาได้ตั้งชื่อนามสมมติให้แก่เยาวชนหญิงว่า “ทอฝัน” ซึ่งมีความหมาย ว่าผู้สานสายใยแห่งความหวังหรือการถักทอสิ่งสมประสงค์เพื่อก้าวไปสู่ความฝันของตนเอง เปรียบดังชีวิตของเยาวชนหญิงที่หากล้มลึกลับก็ครั้งก็ยังคงต้องมีความหวังและความฝันที่จะมุ่งมั่นพาชีวิตตนเองไปสู่สิ่งที่ได้ที่หวังดังตั้งใจ และเห็นว่าชื่อสมมติจะเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้ศึกษาเองได้มีกำลังใจในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ที่ผู้ศึกษาชื่นชอบมาตั้งแต่ต้น

ส่วนที่ 2 ประวัติชีวิตของทอฝัน

ผลการศึกษาพบว่า ประวัติชีวิตของเยาวชนหญิงที่กระทำผิดซ้ำ ซึ่งมีนามสมมติว่า “ทอฝัน” เธอเกิดเมื่อปี พ.ศ.2548 ในโรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เกิดมาในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ มีมารดาทำงานกลางคืน ส่วนบิดาเป็นเพียงนักท่องเที่ยวที่เข้ามาแสวงหาความสุขเพียงชั่วคราว มาเจอกับมารดาของทอฝัน จึงเกิดความสัมพันธ์ชั่วข้ามคืนขึ้น ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ชั่วคราวที่ไม่อาจเรียกว่าครอบครัวได้ จึงทำให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม และให้กำเนิดทอฝัน ชีวิตทอฝันเติบโตมาโดยมียายเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดู สมาชิกครอบครัวมีด้วยกัน เกือบ 10 ชีวิต มียาย ตา ลุง น้ำ และน้อง ๆ ที่เป็นลูกของลุงและน้ำ โดยสมาชิกผู้ชายจะประกอบอาชีพผู้รักษาความปลอดภัยในห้างร้านเป็นหลัก ลักษณะภายในครอบครัวสมาชิกทุกคนมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกัน เนื่องจากต่างคนต่างไม่มีเวลามาร่วมกัน จึงไม่แสดงความรักความห่วงใยต่อกันเรียกได้ว่าใช้ชีวิตต่างคนต่างอยู่ ยายเปรียบเสมือนผู้นำครอบครัวคอยบริหารค่าใช้จ่ายภายในบ้าน และดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน โดยส่วนใหญ่ทุกคนก็จะพึ่งพายายเป็นหลัก เพราะรายได้ของสมาชิกในครอบครัวที่ได้รับจากการทำงานไม่เพียงพอ

ต่อการเลี้ยงชีพของสมาชิก ทำให้เกิดสภาพคล่องภายในครอบครัว เกิดปัญหาเรื่องเงินอยู่บ่อยครั้ง ทอฝันจึงถูกสมาชิกในครอบครัวมองว่าเธอเป็นภาระและไม่ต้องการให้อยู่ร่วมครอบครัวเดียวกัน และเธอถูกทำร้ายทั้งทางร่างกายให้เกิดบาดแผลและคำพูดที่ทำร้ายจิตใจจากน้าชายของเธออยู่บ่อยครั้ง ในด้านการศึกษาเธอได้เข้ารับการศึกษตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ณ โรงเรียนแห่งหนึ่งในใจกลางเมืองกรุง แต่เธอเรียนไม่จบชั้นประถมศึกษาก็ต้องออกกลางคัน เพราะเธอมองไม่เห็นว่าจะเรียนไปเพื่ออะไร ดังนั้นการหาเงินเพื่อมาตอบสนองความต้องการของตนเอง และเลี้ยงปากท้องเป็นเรื่องที่สำคัญกว่าการเรียนหนังสือ ทอฝันจึงเริ่มหาเงินตั้งแต่อายุยังน้อย เพื่อนำเงินมาเลี้ยงตนเองและช่วยเหลือยายบ้างในบางครั้ง โดยเริ่มจากการเข้าสู่วงการชกมวย ตั้งแต่อายุ 9 ปี ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ทอฝันชอบและรู้สึกภูมิใจมากทุกครั้งที่เธอออกมา แต่การชกมวยไม่ได้มีทุกวันไม่สามารถสร้างรายได้ได้ตลอด จึงทำให้ทอฝันมีเงินใช้ไม่เพียงพอ เธอจึงรับจ้างทำงานอื่น ๆ ด้วยแต่ก็ยังคงไม่พอยังชีพ แรกกดดันจากครอบครัวและเศรษฐกิจทำให้ทอฝันเลือกที่จะขายยาเสพติด

ส่วนที่ 3 ประสบการณ์การก้าวเข้าสู่การกระทำผิด

เมื่อชีวิตเริ่มต้นด้วยยาขายยาเสพติด จนท้ายที่สุดทอฝันตัดสินใจที่จะเลือกทางเดินที่ผิดพลาด และเป็นประสบการณ์ชีวิตครั้งแรกที่ทอฝันกระทำความผิดนั้นคือการเข้าวงการค้ายาเสพติด ทอฝันเล่าว่า “วันนั้นหนูเดินเข้าไปหาพี่แถวบ้าน และบอกเค้าว่า พี่หนูอยากขายยา ไม่มีใครชวนนะอยากทำเอง” พี่ในชุมชนก็ตกใจว่าเด็กดี ๆ จะมาขายยาเสพติดทำไม เขาจึงให้ตัดสินใจอีกทีที่แต่ทอฝันยืนยันคำเดิม คือ เลือกที่จะขายยา ซึ่งช่วงที่ขายยาเสพติดให้กับวัยรุ่นในชุมชนก็ได้ผลตอบแทนที่ดีกว่า และตอบสนองความต้องการของเธอได้ในทุก ๆ ด้าน ทอฝันจึงเลือกทำอาชีพนี้เป็นหลักและควบคู่ไปกับการเสพยาเสพติดเองด้วยแต่ทำได้ไปสักระยะหนึ่งทอฝันก็ถูกตำรวจจับเนื่องจากไปจับกลุ่มเสพยากับเพื่อนๆ ของเพื่อนเลยโทรแจ้งตำรวจ ทอฝันจึงถูกดำเนินตามกระบวนการของกฎหมายนั้นคือศาลส่งตัวทอฝันเข้าแรกรับของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่งเพื่อบำบัด แก่ไข พันฟูพฤติกรรมให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น ทอฝันอยู่ในนั้น ได้ 15 วัน ยายก็หาเงินมาช่วยประกันตัวให้ทอฝันได้กลับไปใช้ชีวิตอิสระข้างนอกอีกครั้ง

การกลับคืนสู่ชีวิตอิสระ

ถึงแม้ชีวิตของทอฝันจะได้รับอิสระ ได้ออกจากศูนย์ฝึกฯ แต่ยังคงต้องไปรายงานตัวกับศาลทุกครั้งที่มีการนัดหมายโดยยายจะเป็นคนพาไป การได้รับอิสระครั้งนี้ทอฝันตั้งใจจะปรับตัวเป็นคนดีมีพฤติกรรมที่ดีตั้งใจจะช่วยเหลือยายทุกอย่าง เช่น ทำงานบ้าน ช่วยยายหาเงิน

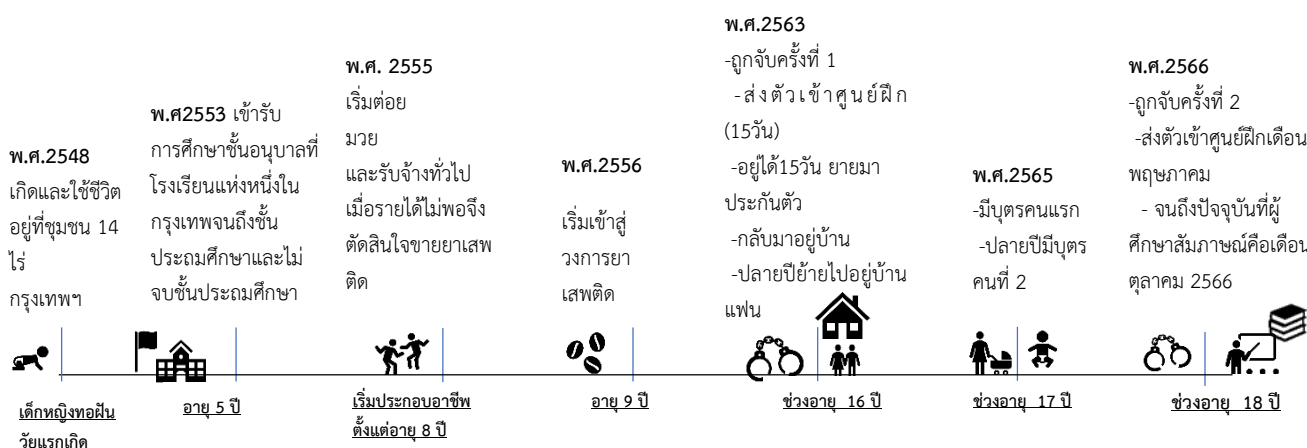
ระยะเวลาผ่านไปประมาณ 1 เดือน ทอฝันถูกสภาพแวดล้อม เช่น สมาชิกในครอบครัว คนในชุมชนใช้คำพูดทำร้ายความรู้สึกและไม่ให้โอกาสทอฝันได้ปรับตัว จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผลักดันให้ทอฝันเลือกกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกครั้ง และอีกเหตุผลหนึ่งคือทอฝันมีความรักมีครอบครัวเป็นของตนเองและได้ตั้งครรภ์ซึ่งในช่วงวัยที่ไม่พร้อมแต่ ทอฝันก็ไม่คิดที่จะเอาลูกออก เธอพร้อมที่จะเลี้ยงลูกด้วยตนเอง ดังนั้นทำให้รายจ่ายมีมากขึ้น จึงเป็นเหตุผลหนึ่งให้เธอเลือกที่จะกลับไปค้ายาเสพติดอีกเพื่อหาเงินมาจูลูกของตนเองและครอบครัว

ชีวิตในศูนย์ฝึกอีกครั้ง

จนในที่สุดทอฝันก็ถูกจับอีกครั้งและศาลตัดสินให้กลับเข้าไปอยู่ในศูนย์ฝึกฯ ซึ่งครั้งนี้ศาลตัดสินให้ทอฝันเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึก มีระยะเวลานาน โดยประมาณ 4 ปี ที่ทอฝันต้องใช้ชีวิตและเรียนหนังสือในศูนย์ฝึกแห่งนี้ จึงมีผลต่อความรู้สึกในทางลบของทอฝันอย่างมาก เนื่องจากเธอมีลูกที่ยังต้องห่วง ทอฝันไม่เคยห่างจากลูกจึงเป็นเรื่องยากที่จะให้ทำใจยอมรับในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ แต่ท้ายที่สุดแล้วชีวิตก็ยังคงต้องเดินต่อไป ทอฝันเลย

มีแนวคิดใหม่่ว่าจากลูกและยายเพื่อนมาเรียนหนังสือและไม่นานสามารถปรับตัวได้เพื่อความอยู่รอดของตนเอง ปัจจุบันลูกๆของทอฝันได้รับการดูแลจากยายและแม่ของทอฝัน

แผนภาพที่ 3 สรุปไทม์ไลน์ชีวิตทอฝัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การอภิปรายผลการวิจัย จำแนกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ประวัติชีวิต และส่วนที่ 2 ประสบการณ์ชีวิตของเยาวชนหญิงที่กระทำผิดซ้ำ

ส่วนที่ 1 ประวัติชีวิตของเยาวชนหญิงในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงแห่งหนึ่ง

ประวัติชีวิตของทอฝันพบว่า เด็กและเยาวชนเกิดมาในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ จึงส่งผลกระทบต่อดีชีวิต การอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่แรก จนทำให้ขาดทักษะการเข้าสังคมตั้งแต่แรก บิดามารดาอันเป็นโครงสร้างพื้นฐานของครอบครัวไม่ได้ทำบทบาทหน้าที่ความเป็นครอบครัว เนื่องจากทอฝันต่อมาอยู่กับยายตั้งแต่กำเนิด จนกระทั่งจำความได้ ดังนั้นทอฝันจึงใช้ชีวิตโดดเดี่ยว ชีวิตของทอฝันจึงเกิดมาท่ามกลางความโดดเดี่ยว (อุมพร ตรังคมบัติ, 2541: 170-174) การเลี้ยงดูในลักษณะนี้จึงส่งผลให้ทอฝันขาดทักษะการเรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคม และการรวมกลุ่มของเพื่อน และช่วงชีวิตในวันเด็กของทอฝัน จะเห็นได้ว่ามุมมองของทอฝันในอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัว (Family Self) เป็นการรับรู้เกี่ยวกับสัมพันธ์ภายในครอบครัว การได้รับการยอมรับจากสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจะมีผลต่อการรับรู้ในคุณค่าและความพึงพอใจของบุคคล (ไพรัช บวรสมพงษ์, 2542: 38-39) ในทางตรงกันข้าม ทอฝันรับรู้และมีทัศนคติที่เด่นชัดว่าเธอไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัวตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงปัจจุบันตอนการก็ยังไม่ได้ได้รับการยอมรับจากครอบครัวใหญ่จึงมีผลให้เธอไม่เห็นคุณค่าในชีวิตตนเองเมื่อไม่เห็นคุณค่าในตนเองจึงเป็นผลให้ทอฝันลดคุณค่าตนเองและเลือกที่จะทำกระทำผิดและกระทำผิดซ้ำด้วยเหตุผลหนึ่งอาจจะเป็นการเรียกร้องความสนใจจากยายหรือเป็นการหาพื้นที่ยืนในสังคมในฉบับของตนเอง ดังนั้น สิ่งที่มีอิทธิพลต่อมโนทัศน์ ส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งแวดล้อมความเป็นอยู่ การเลี้ยงดูของครอบครัว การดำเนินชีวิตในสังคม โดยเฉพาะตัวบุคคลที่เข้ามาปฏิสัมพันธ์ด้วย ตั้งแต่วัยเด็ก ผู้ที่มีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์คือ บิดามารดา ญาติสนิทมิตรสหาย จนถึงวัยผู้ใหญ่ผู้ที่มีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์คือ คู่สมรส บุตรหลาน ความคิดเกี่ยวกับตนเอง เป็นการได้รับการปลูกฝังและหล่อหลอมจนเกิดเป็นอัตมโนทัศน์ (คะเนิงนิจ วิหคมาตย์, 2552)

ส่วนที่ 2 ประสบการณ์ชีวิต

การกระทำผิดซ้ำของทอฝัน ในงานของตฤณห์ โพธิ์รักษา พบว่าเส้นชีวิตและประสบการณ์ของเด็กและเยาวชนหญิงที่กระทำผิดและกระทำผิดซ้ำมีสาเหตุมาจากปัจจัยที่อยู่รายล้อมตัวเด็กและเยาวชน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเป็นอันดับแรก ๆ คือสถานบันครอบครัว ที่ล่มสลาย และล้มเหลวด้วยปัจจัยหลายประการด้วยกัน อันได้แก่ความสัมพันธ์ภายในครัวเรือน เศรษฐกิจภายในครัวเรือนเป็นแรงจูงใจให้สมาชิกภายในครอบครัวต้องดิ้นรนเพื่อหาเลี้ยงปากท้องตนเอง และตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของแต่ละปัจเจกบุคคล ข้ำสภาพแวดล้อมที่ตัวเด็กและเยาวชนอยู่อาศัยที่เต็มไปด้วยสิ่งล่อตาล่อใจ และมีเพื่อนฝูงที่เด็กและเยาวชนคบซึกชวนไปในทางที่อาจจะก่อให้เกิดการกระทำผิดในทางกฎหมายได้ ระบบการศึกษาที่ในยุคทุนนิยมบริโภคนิยมที่พร้อมคัดเด็กและเยาวชนออกจากระบบการศึกษากลางคัน (ตฤณห์ โพธิ์รักษา และคณะ, 2563: 46-48) การศึกษาไม่ตอบโจทย์ชีวิตเด็กและเยาวชน เช่นเดียวกันกับงานของเรน (Ryan, 2013: 455 - 465) และงานของ พาร์คส (Parks, 2013: 33) จากการศึกษาวิจัยในรัฐออลิงตัน พาร์คพบว่า บทบาทและความสัมพันธ์ของครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอธิบายปัญหาการกลับไปกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน พบว่ามีความเสี่ยงที่อยู่ในระดับปานกลางและสูง

สาเหตุและปัจจัยการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมาจากครอบครัวที่อยู่กินกันแบบไม่ได้แต่งงานกันมากกว่าครอบครัวที่อยู่กินกันแบบสมรส (มณีรัตน์ ชื่นเจริญ, 2555) พบว่าสาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนหญิงกระทำผิด และกลายมาเป็นผู้ค้ายาเสพติด เกิดจากความต้องการทางการเงิน การถูกชักจูงจากเพื่อน หรือเพื่อนสนิท คนในครอบครัว ชุมชน และโรงเรียน ส่วนกระบวนการกลายมาเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาเสพติดนั้น รายย่อยที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์หลาย ๆ อย่าง รวมทั้งความต้องการทางการเงิน เพื่อใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ใช้หนี้การพนัน ต้องการเงินเพื่อที่จะซื้อยามาเสพเอง เมื่อความต้องการยาเพิ่มขึ้น ก็มีความต้องการเงินเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น และมีความคิดว่าต้องพึ่งพาตนเอง จึงเกิดความต้องการที่จะหารายได้พิเศษ ประกอบกับสภาพแวดล้อมของครอบครัว และสังคมที่เด็กและเยาวชนอยู่นั้น มีสภาพครอบครัวที่แตกแยก และไม่สมบูรณ์ รวมทั้งสภาพแวดล้อมของชุมชนมีการใช้และขายยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจเห็นว่าการค้ายาเสพติดมีรายได้ดี และเป็นงานที่สบาย ไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถใด ๆ รวมไปถึงกลุ่มเพื่อนที่เด็กและเยาวชนหญิงคบหา มีการขายและใช้สารเสพติดอยู่ จึงเกิดกระบวนการกลายมาเป็นผู้ขายในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานของชฎาภรณ์ กำแพงแก้ว พบว่า เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มจะกลับไปกระทำผิดซ้ำในกรณีที่มีปัจจัย (ชฎาภรณ์ กำแพงแก้ว และกัญญ์ฐิตา ศรีภา, 2565: 139) เช่นเดียวกับงานของวิกานดา จันทรเรือง พบว่าเงื่อนไขใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม เป็นตัวกำหนด (วิกานดา จันทรเรือง, 2560)

นอกจากนี้ มีการกล่าวสรุปเอาไว้ที่น่าสนใจว่า โครงสร้างของครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยเหลือหรือส่งเสริมพฤติกรรมในเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จะเห็นได้ว่าครอบครัวของทอฝันมีลักษณะเป็นครอบครัวขยายก็จริงอยู่ แต่เป็นครอบครัวที่สมาชิกภายในมีปฏิสัมพันธ์กันน้อยอย่างใกล้ชิดสนิทสนมกัน ซึ่งต่างจากครอบครัวในสมัยปัจจุบันที่มีขนาดเล็กซึ่งในทางกลับกันนิยามของครอบครัวขยายคือการอยู่ร่วมกันหลาย ๆ รุ่นซึ่งควรเป็นไปในเชิงบวกคือการที่ทุกคนในครอบครัวจะช่วยเหลือดูแลอบรมบุตรหลาน (สำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัว สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2552: 5) ครอบครัวของเธอนั้นมีเพียงยายคนเดียวที่เลี้ยงดูเธอซึ่งยายก็ไม่ได้สามารถเลี้ยงดูแบบใส่ใจได้ เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่มีความห่างกันทางอายุหรือเป็นในลักษณะที่เรียกว่า

“ครอบครัวแห่งกลาง” ความเป็นอยู่ของครอบครัวทอฝันได้สอดคล้องกับแนวคิดครอบครัวที่ว่าด้วย ลักษณะความสัมพันธ์ของครอบครัวที่กระทำผิด มีลักษณะดังนี้เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรักความใส่ใจจากครอบครัวเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายรูปแบบและรวดเร็วทั้งในด้านความต้องการอิสระและมีความเป็นส่วนตัวสูงมีความคิดรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย แต่ในทางกลับกันกลับพบว่า การสื่อสารภายในครอบครัวในยุคปัจจุบันกลับพบว่าการสื่อสารกันน้อยมากจึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างพ่อแม่และลูก (อุสา สุทธิสาคร, 2552: 21-25)

ดังนั้น อาจสรุปได้ว่าเด็กและเยาวชนจะกลับมากระทำผิดซ้ำหรือไม่ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของครอบครัวเป็นปัจจัยหลักนั่นเอง แม้การวิจัยจะเสนอจากการค้นพบแนวทางในการป้องกันการกลับมากระทำผิดซ้ำ โดยผ่านระบบกฎหมาย ที่ต้องร่วมมือกับหน่วยงานรัฐ ครอบครัว ชุมชน ต้องช่วยกันสอดส่องดูแล แต่นั่นก็เป็นเพียงแต่ข้อเสนอ ในทางปฏิบัติแล้วยังขาดหน่วยงานที่เข้ามาปฏิบัติงานอย่างจริงจังในส่วนที่นำเสนอมาที่ต้องคอยเฝ้าระวังพฤติกรรมของเด็กในชุมชน พร้อมทั้งให้ความรู้ ถึงโทษของยาเสพติด มีการฝึกงานอาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาด มีการพบปะเยี่ยมเยียนสมาชิกในชุมชนจากผู้นำของชุมชนเป็นประจำ และให้โอกาสกลับคืนสู่สังคมสำหรับสมาชิกที่ผิดพลาด เพื่อป้องกันปัญหาการกระทำผิดซ้ำอย่างถาวร

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

1. การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนนั้น จะต้องได้รับการสนับสนุนทางสังคม โดยเฉพาะการติดตามหลังการปล่อยตัวเด็กและเยาวชน ผลจากการศึกษาพบว่ายังขาดหน่วยงานที่เข้าไปดูแล และรับผิดชอบในส่วนนี้โดยตรง จึงทำให้เด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยตัวออกไปกลับมากระทำผิดซ้ำอีก
2. แนวทางการป้องกันเด็กและเยาวชนที่มีแนวโน้มจะกระทำความผิดนั้น หน่วยงานที่ดูแลสวัสดิภาพเกี่ยวกับครอบครัวควรมีแนวทางในการให้ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่ครอบครัวเกิดสภาพปัญหาตั้งแต่แรกเกิด หน่วยงานจำต้องสำรวจครอบครัวที่มีเด็กและเยาวชนถูกทอดทิ้ง จนทำให้เด็กและเยาวชนขาดทักษะ และพัฒนาการที่พึงจะได้รับ เพื่อไม่ให้เด็กและเยาวชนออกนอกกลุ่มนอกทางจนหลงผิด
3. แผนพัฒนาในระดับมหภาคนั้น โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของเด็กเยาวชน และครอบครัว หากถือหลักปรัชญาที่ว่าทุกคนในสังคมมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีอาชีพที่สามารถเลี้ยงดูตนเอง และครอบครัวได้โดยไม่ต้องดิ้นรนมากเกินไป จนทำให้ไม่สามารถลืมตาอ้าปากได้ในระบบเศรษฐกิจที่มีใครยาวสาวได้สาวเอา ก็จะทำให้ลดปัญหาสังคมในทุกด้านลงได้ เนื่องจากพบว่าปัจจัยสำคัญในการกระทำผิดในเด็กและเยาวชนเกิดจากปัญหาทางด้านเศรษฐกิจการเลี้ยงปากเลี้ยงท้องมาเป็นอันดับแรก ๆ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้
จากการศึกษาเรื่องเล่าประวัติชีวิตของทอฝันพบว่าครอบครัวหลายครอบครัวในชุมชนแออัด โดยเฉพาะครอบครัวของทอฝันเองมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อทอฝัน และมีปฏิสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน จึงควร (1) มีการจัดกิจกรรมกลุ่มครอบครัว (2) ลงพื้นที่เยี่ยมบ้าน เพื่อพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยเพื่อรับรู้มุมมองหรือทัศนคติของคนในครอบครัวที่มีต่อเด็กและเยาวชน (3) นำข้อมูลที่ได้มาหาวิธีแก้ไขต่อไป เช่น การจัดกิจกรรมสนทนากลุ่มภายในครอบครัวของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยหรือกิจกรรมสานความสัมพันธ์กับครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ โดยต้องมีการทำงานประสานกับองค์กร หรือหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องโดยตรง มีอบต./เทศบาล ชุมชน ครอบครัว และศูนย์ฝึกเป็นต้น เพื่อหาแนวทางการป้องกันหลังการปล่อยตัว มีการวางแผนการติดตาม ผ่านการประเมินผลต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการศึกษาพบว่าสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมาจากการขาดความดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองอย่างใกล้ชิดทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป (1) ควรศึกษาปัจจัยด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน และ (2) ควรศึกษาชีวิตหลังการปล่อยตัวของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด อันเป็นการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการกลับมากระทำผิด และเป็นการหาแนวทางการป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก

เอกสารอ้างอิง (References)

- คะนิงนิจ วิทมาตย์. (2552). การมองตนเองในภาวะคืนสู่ครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชฎาภรณ์ กำแพงแก้ว และกัญญ์ฐิตา ศรีภา. (2565/สิงหาคม/30). การเข้าสู่การกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง. 11(2): 139-154.
- ตฤณห์ โพธิ์รักษา และอุษิษา เลิศโตมรสกุล. (2563/ธันวาคม/31). เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำคดียาเสพติด. วารสารสหศาสตร์. 20(2): 44-56.
- ทวีสุข ธรรมศักดิ์. (2565). ปฏิวัติระเบียบโลกใหม่ (The Great Reset). พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: บิ๊ค ด็อท คอม.
- ไพรัช บวรสมพงษ์. (2542). อัตมโนทัศน์ การสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรัง ศึกษาเฉพาะกรณี : โรงพยาบาลธัญญารักษ์ ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มณีนีรัตน์ ชื่นเจริญ. (2555). กระบวนการกลายเป็นเด็กและเยาวชนหญิงค้ายาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมหญิงบ้านปรานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วนัญญา แก้วปาน และคณะ. (2561/มิถุนายน/28). การศึกษาลักษณะของทักษะชีวิตในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัวของเยาวชนผู้กระทำผิด. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีส เทอร์น. 12(2):70-86.
- วิกานดา จันทร์เรือง. (2560). ความต้องการของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดที่มีต่อการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำประสานการประชุมเพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กเยาวชนและครอบครัว. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัวสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์. (2552). ชีวิตครอบครัว. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมสถาบันครอบครัวสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์.

- อัญพัชญ์ ศักดิ์เมธารัตน์. (2557). สาเหตุการลักทรัพย์ของเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารงานยุติธรรม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุมพร ตรังคสมบัติ. (2541). จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทเฟื่องฟ้าพรินต์ติ้ง จำกัด.
- อุสา สุทธิสาคร. (2552). วัฏจักรชีวิตครอบครัว. กรุงเทพฯ: มูลนิธิเครือข่ายครอบครัว.
- Parks, A. B., (2013). **The effects of family structure on juvenile delinquency.** Master Thesis Arts in Criminology Justice and Criminology, East Tennessee State University.
- Ryan, J. P., Williams, A. B., & Courtney, M. E. (2013). Adolescent neglect, juvenile delinquency and the risk of recidivism. **J Youth adolescence.** 42(3): 454-465.

